

పెరిచయం

యోఱు, ప్రసంగి రాసిన గ్రంథాలు సార్వకాలికమైన తేష్ట గ్రంథాలు. ఈ రెండు హైత్రీ భాషలో రాసిన కావ్యాలే. ఇవి రెండూ జీవితం అంటే ఏమిటి, బాధలకు కారణం ఏమిటి అన్న విషయాలకు జవాబులను అన్యేఖిస్తాయి.

యోఱు గ్రంథం మునుపెవ్వరూ రాయసటువంటి ప్రేరణనిచ్చే కవితగా పండితులు గుర్తించారు. దాని ప్రాధమిక నిర్మాణం పదముల అమరికతో గాక, ఆలోచనా అమరికతో కూడినస్థైయంది. ఈ ఆలోచనా అమరికలు మూడు విధములైన సమాంతరాలుగా వ్యక్తపరచబడ్డాయి: అదే ఆర్థమిచ్చునవిగాను, సినానిమన్, యాంటిథెక్, మరియు సింతటీక్ (కృతకమైన)విగాను, (1) సినానిమన్ పేరలలిజంలో రెండవలైన మొదటి వరుసను (రిపీట్ చేస్తూ) మరల చెప్పుతూ, కౌవ్లెటగా రూపొందుతుంది. 4:17లో ఎలీఫజుతో ఆత్మ పలికిన మాటలయందు ఒక ఉదాహరణను కనుగొనవచ్చు: “దేవుని సన్నిధిని మర్ములు నీతిమంతులగుదురా? తమ్ము సృజించినవాని సన్నిధిని నరులు పవిత్రులగుదురా?” (2) యాంటిథెక్ పేరలలిజంలో – రెండవలైన మొదటి లైనుకు భిన్నమైన ఆలోచనను తెలుపుతుంది. దీనికి ఉదాహరణ, యోఱు దేవుని కిచ్చిన జవాబులో కన్నిస్తుంది. 42:5: “వినికిడిచేత నిన్నుగూర్చిన వార్త నేను వింటిని అయితే ఇస్పుడు నేను కన్నులార నిన్ను చూచుచున్నాను.” (3) సింతటీక్ పేరలలిజంలో రెండవ లైను కొన్నిసార్లు దాని వెంటవచ్చే లైన్లు మొదటి లైనులోని భావాన్నే డెవెలమ్ చేస్తాయి. ఎలీఫజు మాటల్లో ఈ పదానికి ఉదాహరణ కన్నిస్తుంది, 4:19-21:

జిగటమంటి యిండ్లో నిపసించువారియందు మంటిలో పుట్టినవారియందు,
చిమ్మట చిత్తికిపోవుటట్లు చిత్తికిపోవువారియందు
మరి ఎన్ని కనుగొనును?
ఉదయము మొదలుకొని సాయంత్రమువరకు ఉండి
వారు బద్ధులైపోవుదురు.
ఎన్నికలేనివారే సదాకాలము నాశమైయందురు.
వారి దేరాత్రాడు తెగవేయిదురు
వారు బుద్ధికలుగకయే మృతినొందుదురు.
ఆలాగుననె జరుగుచున్నది గదా.

మన ప్రయోజనాల దృష్ట్యు యోఱు, ప్రసంగి గ్రంథముల సందేశం దాని రూపం కంటే ఎక్కుపు ముఖ్యమైనది. నేడు మనకున్నట్టే మూడు నాలుగు వేల సంవత్సరాల త్రింద ఉన్న జనులకు కూడ సమస్యలు ఉన్నాయంటే ఆశ్వర్యంగా ఉంది. మనవలైనే ఆ సమస్యలలో బాధలనుభవించి పరిపూర్ణం కొరకు వెదకారు. దేవుని సహాయంతో వారు స్పురించినందున వారి తీర్మానాలు ప్రత్యేకంగా మనకు సహాయపడతాయి. దేవుడు లేకుండ మన సమస్యలకు పరిపూర్ణాలను వెదకడం వ్యాఘరమని వారి జీవితానుభవాలు నొక్కి పలుకుతున్నాయి.

కష్టనష్టముల సమయాతో యోబు సతమతమయ్యాడు. మానవ జీవిత ప్రణాళికలో కష్టనష్టాలు ఎలా చోటు చేసికంటాయి? కష్టనష్టాలలో తమ భాగంకంటే కొందరు ఎందుకు ఎక్కువ పాలుపొందుతారు? దశలు వర్ధిల్లుతున్నట్టు కన్నిస్తుండగా, మంచివారు ఎందుకు ఎక్కువ బాధనుభవిస్తారో గ్రహించడం ప్రత్యేకించి యోబుకు కష్టతరమయ్యాంది (యర్థియా 12:1-3లో యిర్మియా అదే ప్రశ్న నడిగాడు).

తన జీవితంలో సంతోషాన్ని ఎలా కనుగొనాలి? - అనే సమయాతో సాలోమోను పెనుగులాడాడు. తాను కన్నిస్తున్నంతటి సంతోషంగా వర్ధిల్లిన వ్యక్తి ఉండడనే వాస్తవాన్ని తన జీవితము, రచనలు ఉదహరిస్తున్నాయి. సాలోమోనుకు ఆరోగ్యము, ఐశ్వర్యము, జ్ఞానము ఉంది; అయినా జీవితానికి అర్థమేమో తెలిసికొనగోరి అతడు పరిశీలనగా చూచాడు.

యోబు, ప్రసంగి గ్రంథాలు మనోహరమైన తారతమ్యాలను చూపుతాయి. యోబు ఉత్తమడైన వ్యక్తియైయుండి కూడ, ఆరోగ్యము, ఐశ్వర్యము ఎందుకు కోల్పోయాడో అతడు ఐశ్వర్యపోతున్నాడు. ఆరోగ్యము, ఐశ్వర్యము ఉన్నంత మాత్రాన ఒక వ్యక్తి తప్పక సంతోషం అనుభవించేవాడైయుండనక్కరలేదని సాలోమోను ఉదహరిస్తున్నాడు. ఒకనికి ఆరోగ్యము ఐశ్వర్యము ఉంది - దాని అర్థమేమో ఒకడు తెలిసికొన గోరుచున్నాడు. మరొకడు తన ఐశ్వర్యాన్ని, ఆరోగ్యాన్ని కోల్పోయాడు - అందుకు అర్థమేమో మరొకడు తెలిసికోగోరాడు.

యోబు, సాలోమోనుల జీవిత గాధలు జీవితమనే నాటక రంగంగుండా మనలను తోడుకొనిపోతూ, జీవితమంటే ఏమిటో తెలిసికోవాలనే హృదయ పరిశోధనకు ఒత్తిడి చేస్తాయి. మరణమందు ఏమి సంభవిస్తుంది? మనం తిరిగి బదుకుతామా? మనకు ఏమి సంభవిస్తుందో దాని విషయమై దేవుడు లక్ష్యం కలిగియున్నాడా? సంపదను మనం ఏ దృష్టితో చూడాలి? బాధయొక్క ఉద్దేశమేమి?

కీష్ట పరిష్ఠితి ఏర్పడినప్పుడు దాన్ని ఎలా ఎడుర్చోవాలో యోబు రచన తెలియజేస్తుంది. జీవితంలోని అనేక విషయాలను వాటి ప్రాముఖ్యతలను బట్టి సరియైన దృక్కథంతో అమర్చుకునేలా సాలోమోను మాటలు సహాయపడతాయి. ఏది సంకట స్థితికి లోను చేస్తుంది, ఏది చేయడు అన్న వివేచనకు సహాయం చేస్తాయి.